

Dosarul nr.3ra-1507/18

Prima instanță - Judecătoria Hîncești, sediul Ialoveni (C. Crețu)

Instanța de apel - Curtea de Apel Chișinău (M. Guzun, V. Buhnaci, L. Pruteanu)

ÎNCHEIERE

28 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Nicolae Craiu
Dumitru Mardari

examinând admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt” împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni, intervine accesoriu Ministerul Finanțelor privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt” și menținută hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătoriei Hîncești, sediul Ialoveni

c o n s t a t ă :

La 15 martie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată ”Tarboșt” s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni solicitând declararea nulă și fără efecte juridice a actului de control nr.5- 678116 din 21 decembrie 2016 în ceea ce ține de excluderea sumei de TVA de 775567 lei pentru luna octombrie 2016, declararea nulă și fără efecte juridice a deciziei IFS pe Ialoveni nr.16/67/T/128 din 27 decembrie 2016 ”Cu privire la restituirea sumelor TVA din buget” de la SRL” Tarboșt” în partea ce ține de neacceptarea TVA spre restituirea din buget a sumei de 770265 lei; încasarea sumei TVA ca restituirea din buget în sumă de 770265 lei; declararea nulă și fără efecte juridice decizia Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni nr.29 din 15 februarie 2017 privind prelungirea termenului de examinare a contestației împotriva deciziei nr.16/67/T/128 din 27.12.2016 emisă de Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni.

În motivarea acțiunii, Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt” a menționat că în perioada 19 decembrie 2016-21 decembrie 2016 de către Eugenia Mereacre, inspectorul principal și Melenciuc Leonid, inspectorul superior al Direcției control fiscal al Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni, au efectuat controlul fiscal la fața locului prin metoda verificării tematice la Societatea cu Răspundere Limitată ”Tarboșt” privind corespunderea calculării și achitării TVA la

buget și determinarea sumei TVA la cota zero pentru perioada fiscală octombrie- noiembrie 2016, în conformitate cu prevederile art.104 lit. f) din Codul fiscal și a Regulamentului privind restituirea taxei pe valoarea adăugată.

Controlul fiscal a fost efectuat în baza cererii din 13 noiembrie 2016, prin care s-a solicitat restituirea TVA din buget în sumă totală de 1 445 000 lei.

Reclamantul a reiterat că în rezultatul verificării a fost întocmit actul de control fiscal nr.5678116 din 21 decembrie 2016, în partea constatatoare a căruia, de către inspectorii fiscali a fost specificată încălcarea prevederilor art.101 alin.(10, art.102 alin.(1) din Codul fiscal, prin faptul că în perioada fiscală L/10/2016, Societatea cu Răspundere Limitată ”Tarbost”, neîntemeiat a micșorat prin ajustarea TVA de la livrări în sumă de 775567 lei, ce a adus la diminuarea TVA spre plată la buget în perioada fiscală menționată cu 4432 lei.

Totodată, au fost încălcate prevederile art.8 alin.(2) lit. c), prin prezentarea Declarației privind TVA pentru perioada fiscală L/10/2016 cu informație neautentică.

La 27 decembrie 2016, Inspectoratul Fiscal de Stat Ialoveni a emis decizia nr.16/67/T/128 cu privire la restituirea TVA din buget în partea decisivă a căreia a fost acceptat TVA spre restituirea din buget în sumă doar 674735 lei, iar trecerea în cont pentru perioada fiscală ulterioară la situația din 01 decembrie 2016 constituie zero. Prin urmare, constatările au generat nejustificat diminuarea sumei TVA spre restituire din buget în sumă de 770265 lei, la micșorarea TVA aferentă trecerii în cont pentru perioada fiscală L/12/2016 și calcularea TVA aferentă bugetului în sumă de 4432 lei pentru perioada fiscală L/10/2016.

La 13 ianuarie 2017, Societatea cu Răspundere Limitată ”Tarbost” a expediat Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni o cerere prealabilă prin care a solicitat modificarea deciziei IFS Ialoveni nr.16/67/T/128 din 27 decembrie 2016 prin acceptarea TVA spre restituire din buget în sumă de 1 445 000 lei, conform cererii depuse de către Societatea cu Răspundere Limitată ”Tarbost” la 13 decembrie 2016, modificarea trecerii în cont a TVA pentru perioada fiscală decembrie 2016 în sumă de 869,83 lei, conform declarației privind TVA din perioada fiscală L/11/2016.

Prin răspunsul din 11 decembrie 2014 cu nr.67-03/08-1683 i-a informat că Inspectoratul Fiscal de Stat Ialoveni a examinat contestația, ultima fiind respinsă că fiind neîntemeiată, deoarece decizia a fost adoptată pe marginea faptelor reflectate în actul de control nr.5-664430 din 21 februarie 2014, iar decizia nr.21 din 12 martie 2014 a fost adoptată în conformitate cu prevederile art.243 Cod Fiscal.

Reclamantul consideră că actul de control al Inspectoratului Fiscal de Stat Ialoveni, nr.5-678116 din 21 decembrie 2016, și a deciziei nr.16/67/T/128 din 27 decembrie 2016 cu privire la restituirea sumelor TVA din buget” și a decizie cu nr.29 din 15 februarie 2017 privind prelungirea termenului de examinare a contestației împotriva deciziei al IFS Ialoveni nr.16/67/T/128 din 27 decembrie 2016 sunt neîntemeiate, adoptate în urma interpretării și aplicării eronate a normelor legislației fiscale.

Societatea cu Răspundere Limitată „Tarbost” în calitate de contribuabil, în temeiul prevederilor art.5 p.32 lit. b),f) și art.116 din Cod Fiscal a ales regimul fiscal al agenților economici, conform căror obiect prin circumstanțele respective,

entitatea va avea dreptul la deducerea datoriei compromise în scopuri fiscale, iar suma TVA aferentă datoriei compromise, înregistrate la furnizor subiect al impunerii, se trece în cont dacă aceasta dispune de factura fiscală, care justifică livrarea impozabilă și suma TVA și respectiv, au fost luate în calcul obligațiile fiscale.

Prin încheierea din 06 iulie 2017, Ministerul Finanțelor a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu.

Prin hotărârea din 22 martie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt”, a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța a constatat că Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt” în perioada supusă controlului neîntemeiat a micșorat ajustarea TVA de la livrări în sumă de 775567, iar marfa în sumă de 4653410 lei, inclusiv TVA în sumă de 775567 a fost livrată de către Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt” în adresa Societății cu Răspundere Limitată „Davilar-Com”.

Nefiind de acord cu hotărârea primei instanțe, la 12 aprilie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt” a declarat apel împotriva hotărârii din 22 martie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni, solicitând casarea hotărârii menționate și admiterea cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respins declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt” și menținută hotărârea 22 martie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni.

La 06 septembrie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt” a declarat recurs împotriva deciziei din 10 iulie 2018 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 22 martie 2018 a Judecătorei Hîncești, sediul Ialoveni solicitând admiterea recursului, casarea hotărârilor menționate supra și emiterea unei noi hotărâri de admitere a cererii de chemare în judecată.

Ca temei de drept recurentul a indicat prevederile art. 432 alin.2) lit. a) Cod de procedură civilă care statuează că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

În motivarea cererii de recurs a indicat că decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte, deciziile instanțelor ierarhic inferioare sunt neîntemeiate, emise cu aplicarea eronată a legii materiale.

Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt” a invocat că a ajustat corect și legal TVA în sumă de 775 567 lei în perioada fiscală L/10/2016, aferente datoriei compromise ale debitorului Societatea cu Răspundere Limitată „Davilar-Com” fapt ce a fost recunoscut și de către Serviciul Fiscal de Stat.

Prin referința depusă la 26 octombrie 2018, Serviciul Fiscal de Stat a invocat că argumentele recursului depus de Societatea cu Răspundere Limitată „Tarboșt” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, iar decizia instanței de apel este legală și întemeiată.

A pledat pentru inadmisibilitatea recursului.

Cu referire la termenul de depunere a recursului, instanța de recurs menționează

că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 10 iulie 2018.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Cererea de recurs a fost declarată la 06 septembrie 2018, respectiv în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinând temeiurile recursului completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicite admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acest este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o

reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tarbost” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Societatea cu Răspundere Limitată „Tarbost”.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Nicolae Craiu

Dumitru Mardari